

væltede. Der kan være Tvivl om, hvorledes man skal fordele Ansvaret i Gerningsøjeblikket mellem disse to Mænd; men at Uheldet ikke skyldtes Sparesystemet, idet een Portør — han som var der — var nok, det er i hvert Tilfælde givet.

Men saa taler det ærede Medlem om Overanstrengelse. Ja, mine Herrer, dette Spørgsmaal blev ogsaa fremholdt i Fjor, og min Forgænger havde allerede i Henhold til disse Udtalelser givet Generaldirektoratet Paalæg om at undersøge hele denne Sag. Den blev da undersøgt, og Frugten deraf er en Skrivelse, jeg modtog den 21. Marts i Aar. Der findes specificeret for Stationspersonalet, for Togpersonalet og Skibspersonalet, hvor megen Fritid de have. Og jeg tror, de Herrer ville give mig Ret i, at det som Regel ikke er for lidt. Naar der er 11 Timers dagligt Arbejde for Stationsforstandere og Stationsmestre, $9\frac{1}{2}$ Time for Assistenten og det øvrige Kontorpersonale, 10 for Portører og det øvrige Pakhuspersonale, ville de ærede Medlemmer vel ikke finde det urimeligt. Det ærede Medlem for Slagelse nævnte et Tilfælde, hvor en Stationsmester var optagen fra Kl. 5—6 om Morgenens til Kl. 10—11 om Aftenen. Derom kan jeg kun sige, at jeg vil bede det ærede Medlem nævne mig, hvilket Tilfælde han sigter til. Generaldirektoratet kender det ikke. I det hele taget vil jeg sige til det ærede Medlem, at det vilde vist være heldigt, om han fulgte det Princip ikke her i Salen at fremdrage Klager, som ikke først forgæves have været forebragte de paagældende overordnede. Først naar dette er prøvet, er Tiden kommen til at gaa til Ministeren; og først naar ogsaa dette forgæves er prøvet, synes jeg, Tiden er kommen til at henvende sig her. I ethvert Tilfælde er det et Princip, Tinget hidtil har fulgt med Hensyn til Andragender. De afvises jo ubarmhertigt, naar man ikke først er gaaet den Vej med dem. Imidlertid anførte det ærede Medlem for Slagelse et Eksempel paa, at nogle af Stationspersonalet skulde have det særlig galt, nemlig Lokomotivfyrbøderne, som jeg antager, han henregner til dette Personale. Jeg har indhentet Oplysninger derom, men jeg tror ikke, man kan sige det. Der sigtes vistnok her til de saakaldte Rangerførere, som staa midt imellem Lokomotivfyrbødere og Lokomotivførere, idet der paa et saadant Lokomotiv kun findes een Mand — det er tilstrækkeligt, det er der ingen, der har anket over — og han maa altsaa besørge begge Dele, men ogsaa han har den

fulde, fornødne Frihed, jeg kan i alt Fald ikke skønne rettere. Det er nemlig ikke rigtigt, naar det ærede Medlem for Slagelse udtalte, at han kun har 4 Timer fri hver 9de Dag og derefter 24 Timer fri. (Lange: Det er en Trykfejl) . . . Ja, jeg har kun Tidenden at holde mig til, men vi kunne i alt Fald være enige om, at dette er urigtigt. Med Hensyn til de Lokomotivfyrbødere, der køre paa Linien, er det ganske vist, at det ogsaa kan hænde, at de komme til at fungere som Lokomotivførere; det er der vel i og for sig ikke noget at sige til. Det ærede Medlem nævnte det jo ogsaa kun i den Forbindelse, at de saa fik for lidt Frihed. Jeg indrømmer naturligvis, at hvis det var saaledes, at en Fyrbøder i 10 Aar i alt kun havde 10 Dages Frihed, var det mildest talt umenneskeligt. Men det er der heller ingen, der kender det mindste til indenfor Statsbanerne. (Afbrydelse). Ja, saa afventer jeg nærmere Oplysninger af det ærede Medlem i den Henseende. Ordningen med Hensyn til Lokomotivfyrbøderne er altsaa den, at Rangerførerne skulde have en halv Fridag om Ugen eller en hel Fridag hver 14de Dag, og de, der køre paa Linien, mindst lige saa megen Frihed som andre ansatte. Det ærede Medlem ved altsaa nu, hvad Reglen er, og hvis den ikke overholdes, skal jeg gerne modtage Klager derover.

Særlig dyselede det ærede Medlem ved Sejladsen Korsør—Kiel og Færgefarten fra Korsør til Nyborg og mente, at man der overanstrengte Personalet. Det kan jeg nu ikke som en almindelig Regel give det ærede Medlem Ret i. Det hævdes fra Generaldirektionens Side — og efter de Oplysninger, der foreligger for mig, synes jeg, den har Ret deri —, at det tværtimod er en meget let Tjeneste, Mandskabet der har. Det oplyses nemlig, at det i to Dage sejler mellem Korsør og Kiel, og i den Tid har det ikke blot Frihed det meste af den Tid, de ligge et af Stederne, men kan endog under selve Sejladsen afvekslende faa Hvile, og den tredie Dag har det helt fri. Men ganske vist: der gives Perioder, hvor der er saa travlt, at man kan komme til at kræve noget mere af dem. De kunne foruden denne ordinære Fart komme til at gøre en Færgefart til Nyborg og tilbage igen. Det kan være, at der er noget at tænke paa der, og at dette muligvis bliver lidt for meget — skønt det tror jeg nu ikke. Men jeg vil ikke bestride, at der rent undtagelsesvis, naar et af de tre Skibe, der gaa i Routen til Kiel,